

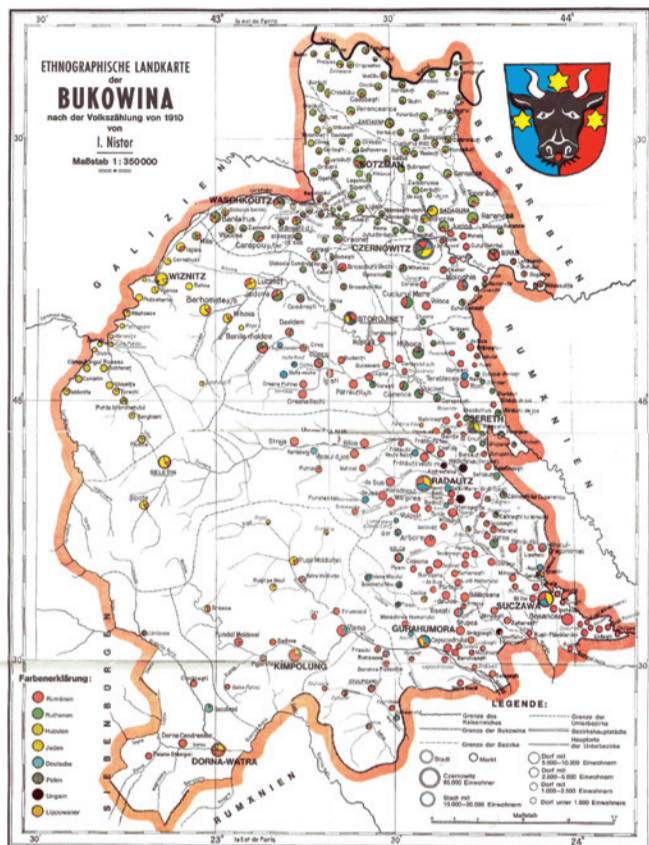

Bucovina

Bucovina eternă

„Am conceput această publicație ca pe un îndrumar cu informații esențiale asupra trecutului, prezentului și viitorului Bucovinei, oferit bucovinenilor și tuturor celor îndrăgostiți de această provincie românească aparte”.

conf. univ. dr. Florin Pintescu

În zilele noastre, Bucovina este împărțită între două state, sudul acesteia formând cea mai mare parte a județului Suceava din România, nordul său fiind inclus în regiunea Cernăuți din Ucraina. Din punct de vedere cultural, datorită includerii sale în statul austriac (austro-ungar), Bucovina a făcut parte în perioada 1775-1918 din zona de cultură central-europeană.

Apartenența la aria culturală central-europeană s-a estompat ușor în perioada 1918-1944 și a fost pusă sub semnul întrebării în perioada 1944-1989, datorită ocupației sovietice și regimului comunist. După 1989, atât regiunea Cernăuți cât și județul Suceava au fost reconectate treptat, parțial, la aria culturală central-europeană, acest proces continuând și în prezent.

Bucovina, unică în România. Bucovina este unică în cadrul României din mai multe motive. În primul rând, este singura regiune din Moldova istorică ce a făcut parte din aria culturală central-europeană. Apartenența la această arie culturală a făcut ca procentul intelectualilor și funcționarilor cu adevărat bine pregătiți și educați pe care l-a dat Bucovina României Mari după 1918 să fie, prin comparație, mai mare decât cel dat de celelalte provincii românești. Atul fostei apartenențe la aria culturală central-europeană, bine promovat, poate conferi Bucovinei un avantaj în cadrul cooperării culturale și economice cu entitățile administrativ-teritoriale din centrul și vestul Europei.

În al doilea rând, cărțile, studiile și articolele – din România și din străinătate – despre Bucovina sunt mai numeroase decât despre oricare altă provincie istorică românească.

În al treilea rând, Bucovina este singura regiune din România care menține în mod constant atenția cercurilor academice din străinătate asupra sa, deși aici nu mai locuiește un număr semnificativ de etnici germani și maghiari, ca în cazul Transilvaniei.

Scurt Istoric. În Evul Mediu, după 1359, zona denumită după 1775 Bucovina a fost nucleul de formare al statului feudal Moldova, unde s-a desfășurat o viață spirituală activă, concentrată în jurul unor mănăstiri celebre (Putna, Moldovița, Sucevița,

Biserica „Sf. Gheorghe” (Mirăuți) din Suceava – Împăratul Francisc Iosif I, a domnit între 1848-1916.

Voroneț, Arbore etc.), adevărate centre de spiritualitate religioasă și focare de cultură.

Societatea feudală din Bucovina a fost orientată în mod treptat spre modernitate începând cu anul 1775, când Imperiul Otoman a cedat Imperiului Habsburgic (Austriac) această zonă a Moldovei, stat aflat atunci sub suzeranitate turcească. Cedarea s-a efectuat după Războiul ruso-turc din 1768-1774, încheiat prin pacea de la Kuciuk-Kainargi. Turcia a dat Bucovina Austriei, în ciuda protestelor domnului Grigore III Ghica, drept răsplată pentru faptul că a sprijinit-o diplomatic și nu a intervenit în război de partea Rusiei.

În anul 1786 Bucovina a fost înglobată Galiției, formând cel de-al 19-lea „cerc” (Kreis) administrativ al său (Czernowitzer Kreis). În 1849 Bucovina a fost declarată provincie autonomă (ducat) al Imperiului, rămânând în această situație până în 1918.

Menționăm că în 1876 apare în Bucovina, la Gura Humorului, prima „însoțire de economie și credit în sistem Raiffeisen”, strămoș din spațiul românesc al actualei Raiffeisen Bank, care funcționa pe atunci după principiile gândite de Friedrich Wilhelm Raiffeisen (1818-1888), pionier al conceperii și înființării uniunilor de credit și cooperatie în mediul rural. Practic, toate etniile din Bucovina austriacă au întemeiat uniuni de acest tip.

La 28 noiembrie 1918, Bucovina s-a unit cu regatul României Mari. Administrația română a părăsit nordul acestei provincii în urma unui ultimatum adresat pe 26 iunie 1940 de către URSS, pe data de 28 iunie 1940. Nordul Bucovinei revine în componența României în perioada 1941-1944, este ocupat de Armata Roșie în 1944 și intră în componența URSS, trecând în 1991 la Ucraina.

În pofida eforturilor de industrializare ale provinciei întreprinse de administrația austriacă, nu a putut fi modificat caracterul predominant agrar al acesteia până la 1918. În Bucovina austriacă s-au pus bazele unei industrii alimentare însemnate, provincia fiind un adevărat rezervor de brânzeturi și carne pentru imperiu.

Ce este Bucovina? Fostă zonă de nord-vest a statului feudal Moldova (ținuturile Cernăuți și Suceava), provincie a Imperiului Austriac (din 1867 Austro-Ungar), provincie a României Mari în perioada 1918-1940 și 1941-1944, divizată după 1944 între România și Ucraina, Bucovina este o regiune de excepție, situată „între Orient și Occident”, după cum aprecia Erich Beck, realizatorul unei vaste bibliografii a scrierilor despre această regiune.

Numele Bucovina provine din cuvântul slav „buk” (fag), preluat în limba germană sub forma Buchenland („Țara Fagilor”) sau Bukowina. Ca entitate statală distinctă, Bucovina nu există decât din 1775, odată cu intrarea părții de nord-vest a Moldovei în componența Imperiului Habsburgic (Austriac), formând o provincie cu o suprafață de 10.442 km² (aproximativ a 60-a parte din suprafața Imperiului).

Franz Xavier Knapp – Suceava la 1859, ulei pe pânză.

Suceava în anul 1906 (partea din sud-vest).

Populația. Minoritățile etnice. În perioada 1775-1918, Bucovina a devenit un creuzet etnic și cultural, în care au trăit 8 etnii ce au profesat 11 credințe religioase. În 1775, populația românească predomina în mod absolut în Bucovina

În vremea în care Bucovina a fost o provincie a Regatului României (1918-1940; 1941-1944; sudul Bucovinei 1944 – prezent) s-au manifestat pe de o parte vechile tradiții culturale și administrative austriece, iar pe de altă parte a fost impus modelul de conducere centralizat, de inspirație franceză. Acest fapt lăsa un loc mai restrâns autonomiei locale, în comparație cu situația de până la 1918. După 1947, tradițiile culturale austriece și caracterul distinct al Bucovinei, în comparație cu regiunile învecinate, a fost aproape anihilat. În prezent, atât în nordul Bucovinei (regiunea Cernăuți), cât și în sudul acestei provincii (județul Suceava) are loc revigorarea acestor vechi tradiții culturale.

În timpul regimului comunist, structura etnică a populației Bucovinei a cunoscut modificări de esență. Numărul populației românești din regiunea Cernăuți s-a diminuat, același fenomen putându-se constata în cazul populației ucrainene din județul Suceava. Istoria Bucovinei este în principal istoria comunităților etnice care au trăit și trăiesc aici, aducându-și contribuția la tezaurul său economic și cultural.

Românii bucovineni erau în 1775 majoritari în mod absolut în Bucovina, majoritatea lor fiind, ca și în cazul ucrainenilor, agricultori. Un recensământ efectuat între anii 1772-1773 dădea pentru Bucovina cifra de 84.514 locuitori grupați în 266 localități și trei târguri. Din punct de vedere al procentului pe naționalități, structura populației se prezenta astfel: 64,23% români, 20,26% ruteni, 7,06% huțuli, 3,14% țigani, 2,86% evrei, 1,26% ruși, 0,54% polonezi și 20 germani. Datorită colonizărilor operate de către austrieci din rațiuni economice și așezării benevole a unui număr mare de

neromâni în Bucovina, românii pierd treptat în secolul XIX ponderea demografică absolută în provincie, în principal în favoarea ucrainenilor.

Ultimul recensământ imperial austriac din 1910 înregistra 798.355 locuitori în Bucovina, grupați pe etnii astfel: 273.354 români (34, 24%), 305.101 ucraineni (38,22%), 73.073 germani (9,15%), 95.778 evrei (12%), 36.211 poloni (4, 54%), 14.838 „alte naționalități” (1,85%).

Românii bucovineni nu și-au pierdut niciodată sentimentul că reprezintă populația autohtonă, cea mai veche, a provinciei, fapt de care autoritățile imperiale austriece au ținut cont întotdeauna.

Ucrainenii din Bucovina erau, ca și românii, în special agricultori. Încă de la sfârșitul secolului XIX ei și-au constituit numeroase Cabinete de lectură în diverse localități bucovinene. În perioada interbelică existau la Cernăuți două teatre ucrainene, care promovau tradițiile populare, portul național ucrainean, eroismul cazacilor zaporojeni etc. Tot atunci apăreau în Bucovina, în limba ucraineană, ziarele „Czas”, „Hliborovska”, „Pravda” și „Rada”.

Îndreptarea Bucovinei spre modelele de cultură și civilizație central-europene, s-a înfăptuit mai cu seamă prin intermediul germanilor și evreilor.

Germanii au înființat primele colonii din Bucovina la Prelipca și Sadagura, în perioada 1770-1774. Ulterior, alte colonii germane din Bucovina au fost înființate la Huta Veche, Huta Nouă, Iacobeni, Voievodeasa, Frasin, Păltinoasa, Frătăuți, Cărlibaba, Bădeuți, Milișăuți, Ițcani, Gura Putnei. Coloniștii germani au fost în principal agricultori și meșteșugari, ulterior venind în Bucovina un număr mare de funcționari.

Germanii bucovineni au întemeiat multe societăți culturale, care și-au continuat activitatea în perioada interbelică, fiind interzise ulterior de regimurile comuniste din România și RSS Ucraina. Germanii au

întemeiat, în majoritatea așezărilor locuite de ei, câte un „Cabinet catolic de lectură” (Der katholische Leseverein). Pe lângă aceasta, în cadrul comunităților germane exista câte o filială a băncii Raiffeisen sau câte o societate a doamnelor catolice germane (Verein Katholisch-deutscher Mädchen Jugendbund). O parte însemnată a germanilor bucovineni au emigrat în Germania în perioada celui de-al doilea război mondial, în cadrul planului autorităților germane de a-i aduce în patrie (Heim ins Reich) pe germanii din sud-estul Europei. În prezent, germanii au o pondere demografică redusă în Bucovina.

Evreii au venit în Bucovina încă din timpul războiului ruso-turc din 1768-1774, ocupându-se în special cu meșteșugurile, arendășia și comerțul. Favorizați de spiritul lor întreprinzător, evreii vor ajunge până la sfârșitul secolului XIX să domine toate compartimentele vieții economice din Bucovina. Această situație s-a menținut până în prima jumătate a anului 1940. Evreii bucovineni au avut numeroase societăți culturale (majoritatea lor localizate în Cernăuți), ce și-au continuat activitatea până în perioada interbelică. În Cernăuți exista societatea culturală Safa Iwria, care își propunea promovarea utilizării limbii ebraice prin construirea de școli. Începând cu anul 1920 societatea sionistă „Poale Zion” a fost foarte activă în Cernăuți, fondând ulterior „Asociația pentru educația muncitorilor evrei Ber Borochow”. „Poale Zion” a pregătit sute de tineri agricultori care, după cel de-al doilea război mondial, au putut utiliza în Israel tehnicile agricole învățate.

Polonezii din Bucovina erau în primul rând agricultori însă, spre deosebire de români și ucraineni, aveau un număr mai mare de funcționari. O pondere semnificativă în cadrul polonezilor bucovineni era deținută de așa-zii górali („munteni”). Aceștia emigraseră la începutul secolului XIX din ținutul Czadec (Czadca), aflat acum în Slovacia, așezându-se la periferia Cernăuțiului de astăzi, ca și în Tereblecea, Hliboca, Crasna – Stara Huta, Solonețul Nou, Pleșa, Poiana Micului, Laurenca, Dunawic, Davideni – Zdrăb, Panca, Pătrăuții de Jos.

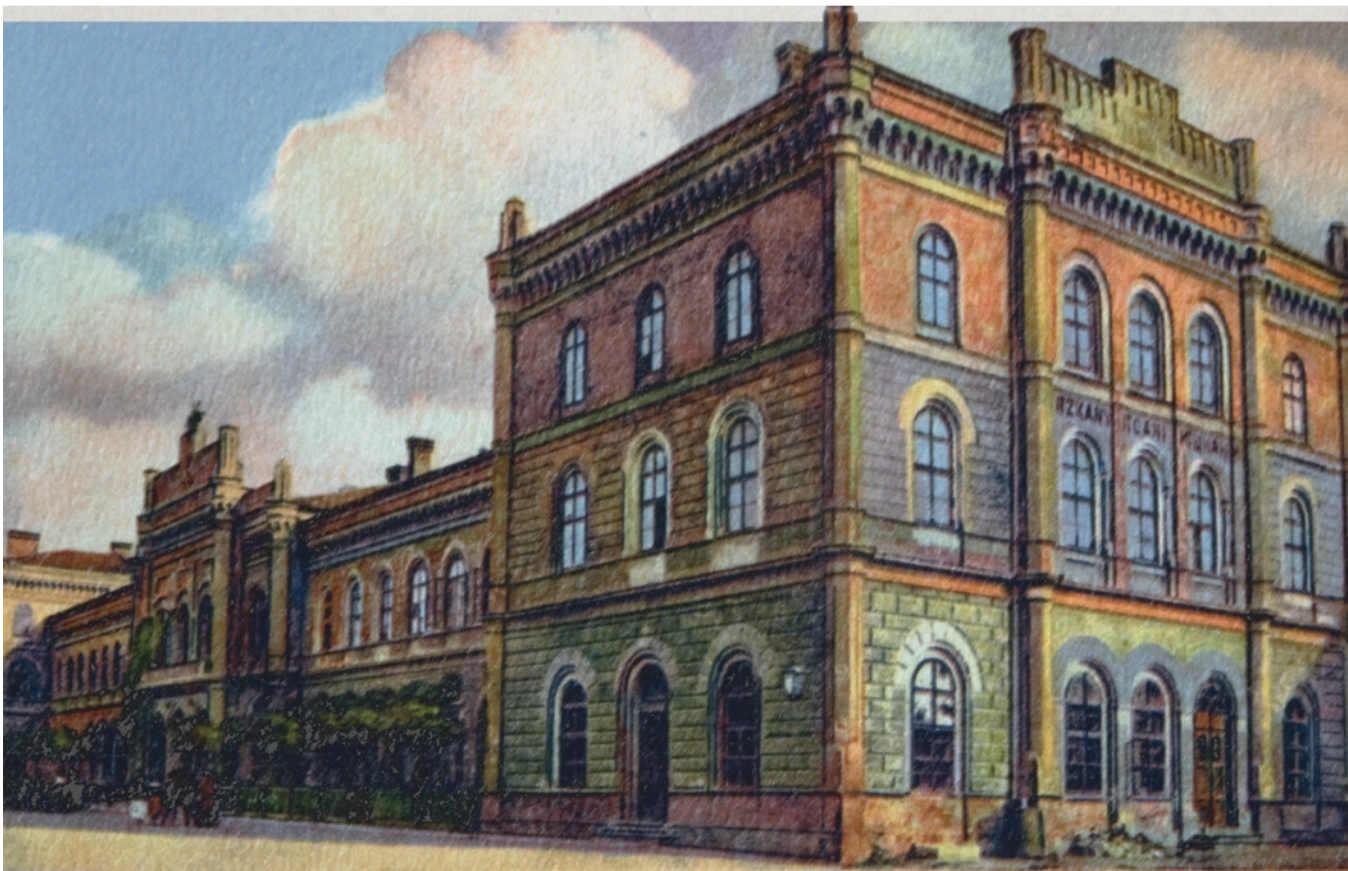
Polonezii bucovineni au avut numeroase societăți culturale. Pe lângă Casele Polone din Suceava și Cernăuți, își desfășurau activitatea în Cernăuți Asociația Tinerimii Polone, Asociația Doamnelor Polone, Societatea învățătorilor poloni etc. În plus, polonii bucovineni aveau numeroase cabinete și societăți de lectură. Activitatea acestor societăți nu a mai fost posibilă în timpul regimului comunist. După cel de-al doilea război mondial, o parte însemnată a populației poloneze din Bucovina a imigrat în Polonia (1945, 1946 și 1947), așezându-se în regiunile vestice (așa-numitele „teritorii dobândite”), preluate de la Germania. Și această etnie are în prezent o pondere demografică redusă în Bucovina.

Maghiarii au fost colonizați în Bucovina de către autoritățile imperiale austriece în două etape: 1776-1777 și 1785-1786. Coloniștii maghiari (preponderent secui) din Bucovina au întemeiat localitățile Țibeni, Iacobești, Vornicenii Mari, Dornești și Măneuți. Recensământul austriac din 1910 consemna existența în Bucovina a 10.391 maghiari. Majoritatea maghiarilor au părăsit Bucovina în 1941, fiind colonizați de către guvernul de la Budapesta pe teritoriul comitatului Bačka (regiunea Voivodina), preluat de la Regatul Sârbo-Croato-Sloven.

Personalități bucovinene. Bucovina a oferit, de-a lungul istoriei sale, o pleiadă de personalități de talie regională, europeană sau internațională, a căror destin și operă au fost surprinse de către Emil Satco în mod magistral în inestimabila sa lucrare Enciclopedia Bucovinei, vol. 1- 2, Iași, Editura Princeps Edit, 2004. Oferim în continuare, în ordine alfabetică, o mini-galerie a personalităților bucovinene de talie internațională.

Paul Celan – pseudonimul literar al lui Paul Peisah Antschel (1920-1970) a fost un poet evreu de limbă germană născut în Cernăuți. Este considerat de către specialiștii unul dintre cei mai mari poeți de limbă germană ai lumii, cu o parte a operei marcată puternic de Holocaust, pe care l-a trăit personal (părinții săi au fost deportați și au murit în Transnistria, iar el a fost internat în ghetoul din Cernăuți). Cea mai celebră poezie a sa este Todesfuge („Fuga Morții”), inspirată de Holocaust.

Eugen Ehrlich (1862-1922) a fost un expert în drept născut la Cernăuți, considerat de specialiștii unul

Gara Ițcani, construită în 1871 – stil neogotic de antreprenorii austrieci C. Gall și F. Ronchetti.

dintre principalii fondatori ai sociologiei dreptului. A predat la Universitatea din Cernăuți, al cărei rector a fost între 1906-1907. Opera fundamentală: *Principiile fundamentale ale sociologiei dreptului*, prima ediție 1913.

Radu Grigorovici (1911-2008), fizician român de talie internațională născut la Cernăuți dintr-un tată român și o mamă evreică, fondatorul școlii românești de cercetare în fizica semiconducătorilor amorfi. Membru al Academiei Române, după 1990 s-a aplecat și asupra istoriei Bucovinei, publicând sub acest aspect o lucrare foarte importantă: *Bucovina între milenii: studii și documente*, București, Editura Academiei, 2006.

Emil Kaluzniacki (1845-1914), ucrainean, a fost profesor de limbă și literatură slavă comparată la Universitatea din Cernăuți și rector al acestei instituții în perioada 1889-1890. În același an devine membru corespondent al Academiei Române (a fost un specialist în manuscrise și documente medievale moldovenești și muntenești), iar în anul următor al Academiei de Științe din Sankt Petersburg.

Grigore Nandriș (1895-1968) s-a născut în satul Mahala, regiunea Cernăuți (Ucraina), a fost un reputat slavist și expert în istoria artei medievale moldovenești. A predat la universitățile din Cernăuți, Cracovia, București, Londra și Oxford. Cea mai cunoscută operă în limba română: *Umanismul picturii murale postbizantine*, vol. I-II, București, Editura Meridiane, 1985.

Ciprian Porumbescu (1853-1883), compozitor, muzician, poet și teolog ortodox, a studiat muzica la Suceava, Cernăuți și Viena, iar teologia în capitala ducatului Bucovina. Melodia de la cântecul „Pe-al nostru steag e scris unire” este astăzi melodia imnului național al Albaniei („Imnul Steagului”).

Gregor von Rezzori – pseudonimul literar al lui Gregor Arnulph Hilarius d'Arrezzo (1914-1998) a fost un scriitor și actor austriac, cu rădăcini italiene din partea tatălui, născut la Cernăuți. Vorbea fluent germana, româna, italiana, poloneza, rusa, idiș, engleza și franceza. Considerat unul dintre cei mai importanți autori moderni de limbă germană. Cele mai cunoscute opere: *Zăpezile de altădată*; *Memoriile unui antisemit* (titlul este o parodie; von Rezzori a fost un autentic bucovinean, nefiind niciodată antisemit sau naționalist).

Bucovina în conștiința Europei. Viața politică a Bucovinei s-a desfășurat în perioada 1774-1918 într-un spirit de civism și toleranță reciprocă, rar întâlnit în Europa, bazându-se pe acel dificil de realizat în practică „Ausgleich” (tradus aproximativ „compromis”) dintre diversele etnii componente ale imperiului. De aceea, Bucovina a constituit o adevărată oază de viață politică civilizată în comparație cu regiunile înconjurătoare, politica de „Ausgleich” conducând la supraviețuirea imperiului până în 1918.

Datorită acestui fapt istoric, Bucovina a rămas în conștiința Europei drept un model de toleranță etnică și religioasă, un prototip al unei Europe unite, fiind supranumită „Elveția Orientului”, „Tirolul din sud-estul Europei”, capitala sa, Cernăuți, primind denumirea de „Mica Viena”. Hans Prelitsch lansa în 1956 formula

Primăria Suceava, proiectată de arh. Brang Peter Paul din Viena, construită 1903-1904.

homo bucovinensis, prototip al individului tolerant care vorbește cel puțin 2 limbi (dintre care una este limba sa maternă), care manifestă spirit civic și toleranță față de concetățenii săi.

În intervalul de timp anterior anului 1919 se realizase un fel de solidaritate interetnică la nivelul elitelor din Bucovina, solidaritate dată de necesitatea folosirii limbii germane în cadrul regimentelor, școlilor și aparatului administrativ bucovinean. Istoricul Adolf Armbruster a prezentat alegoric această situație, arătând că la o masă de taroc (joc de cărți foarte popular în Bucovina austriacă) puteau fi auzite chiar patru limbi, în funcție de naționalitatea jucătorilor.

În mod paradoxal – sau nu – Bucovina interbelică a fost locul unde s-au afirmat plenar patru literaturi (germană, română, ucraineană, evreiască – în idiș). Din punct de vedere cultural, Bucovina a fost considerată un exemplu demn de urmat pentru Europa, orașul Cernăuți fiind numit în 1997 de către poetul și eseistul polonez Zbigniew Herbert (născut aproape de Bucovina, în actualul Lviv), „ultima Alexandrie a Europei”. Cernăuțiul interbelic a fost orașul pe care l-au îndrăgit apreciații poeți bucovineni Paul Celan (care la început a scris și în limba română), Rose Ausländer, Alfred Margul-Sperber, Mircea Streinul sau Vasile Postecuc de la „Iconar”, inegalabilul Gregor von Rezzori.

Prezent și perspective de valorificare a moștenirii cultural-istorice bucovinene.

În prezent, regiunea istorică Bucovina suprapune parțial județul Suceava și regiunea Cernăuți din Ucraina. Din punct de vedere al reliefului și al resurselor, există numeroase asemănări în domeniul potențialului și a tipurilor de activități economice desfășurate.

Județul Suceava este situat în partea de nord-est a României, are o suprafață de 8.553,5 km² și este al doilea ca mărime din România (după Timiș), reprezentând 3,6% din suprafața țării. În prezent, populația județului este de peste 700.000 locuitori.

Teritoriul regiunii Cernăuți cuprinde 8.100 km² (1,3% din teritoriul Ucrainei). În aprilie 2008, regiunea Cernăuți avea 903.600 locuitori.

Valorificarea post 1989 a istoriei Bucovinei, în condițiile integrării europene, s-a făcut în primul rând prin redescoperirea și promovarea tradițiilor de cooperare europeană, transfrontaliere. Materializarea acestui proces se poate face în mod eficient prin intermediul cooperării transfrontaliere, în cadrul Euroregiunilor „Carpatică” și „Prutul de Sus”, din care fac parte atât județul Suceava, cât și regiunea Cernăuți. În vederea dinamizării cooperării transfrontaliere, care presupune în mod obligatoriu valorificarea istoriei și mediilor locale – la Suceava a fost creat Biroul Regional pentru Cooperare Transfrontalieră Suceava pentru granița România Ucraina.

Diseminarea în plan universal a valorilor specific bucovinene, de toleranță interetnică și interreligioasă, este favorizată post 1990 de contextul general al multiculturalității și integrării europene. În plus, răspândirea universală a unor aspecte din istoria locală și tradițiile de cooperare interetnică din Bucovina este impulsionată de existența unei diaspore „bucovinene”, multietnice, din Canada până în Australia, trecând prin Europa și Asia.

Evoluția fericită a fenomenului de integrare europeană poate conduce la reînvierea unor valori din vechea Bucovină austriacă, surprinse admirabil de către Emmanuel Turczyński, istoric german expert în problemele Bucovinei. Conform aprecierii sale, în Bucovina austriacă a existat o „identificare” a bucovinenilor cu un sistem legal bine stabilit, toleranță și progres socio-cultural. Totodată, loialitatea față de aceste valori nu însemna neloialitate față de propria comunitate etnică sau religioasă”.

Aceste valori bucovinene din trecut, sunt cu adevărat valori europene în prezent și în viitor.

Defilare militară pe Hauptstraße din Suceava.

Continuitatea spiritului Bucovinean

Interviu luat domnului **Ion LUNGU**, primar al municipiului Suceava

Florin Pintescu: Ce reprezintă pentru dvs. Bucovina, din punct de vedere spiritual și personal?

Ion Lungu: Din punct de vedere spiritual reprezintă echilibrul suprem, o trăire intensă, locul în care tradiția, credința și obiceiurile sunt la ele acasă. Locul cu mănăstiri unice, ce constituie obiective foarte importante pentru atragerea turiștilor.

Din punct de vedere personal, sunt mândru că sunt bucovinean, sunt mândru că sunt primarul municipiului Suceava. Bucovina din România are capitala la Suceava, iar acest lucru mă face să fiu mândru și responsabil. În afara granițelor țării, când spui că ești din Suceava este mai greu pentru interlocutori, când spui că ești din Bucovina, imediat reperează acest ținut.

Florin Pintescu: Cum putem valorifica în rândul tinerilor tradițiile bucovinene de toleranță interetnică?

Ion Lungu: Bucovenii sunt în general oameni mai toleranți, mai așezați și civilizați. Această toleranță exista de pe vremea Imperiului Austriac, când românii, ucrainenii, germanii, evreii, lipovenii au colaborat foarte bine în Bucovina. În prezent, încercăm să atragem tinerii la festivaluri și evenimente sportive multiculturale, interetnice. Pe 18 decembrie este Ziua Minorităților, care va fi sărbătorită și la Suceava, cu participarea reprezentanților minorităților etnice din județ.

Florin Pintescu: Cum sunt continuate tradițiile urbane și administrative austro-germane în municipiul Suceava?

Ion Lungu: Prin lucruri făcute „nemțește”. Vechea uzină de apă construită în vremea primarului Franz cavalier des Loges (primar între 1891-1914, n.a.) a fost reparată și dată Ordinului Arhitecților din România, care a transformat-o în centru de dezvoltare urbană. Au fost modernizate conductele de apă și canalizare, multe din ele din jurul anului 1900, care erau și acum funcționale. Noua centrală pe biomasă a orașului, realizată în 6 luni și dată acum în funcțiune a fost realizată preponderent cu echipament austriac și german. La parcare subterană s-a lucrat „nemțește” de către Firma General Construct, care a lucrat și lucrează foarte mult în Germania. De aceea, această lucrare s-a făcut mai repede cu 6 luni. Încerc să mă adaptez stilului nemțesc: nu întârzi la nici o întâlnire și le cer salariaților primăriei să fie punctuali.

Florin Pintescu: Vă mulțumim și vă dorim ca ceea ce a început Franz Cavalier des Loges să desăvârșiți dvs. și să transformați Suceava într-un oraș cu adevărat european

Ion Lungu: Vă mulțumesc. Prima modernizare a orașului a fost făcută de Franz Cavalier de Loges. Într-o altă perspectivă putem discuta dacă și comuniștii au făcut o modernizare a orașului. Acum ar urma, discutabil, a doua sau a treia modernizare a orașului.

Spirit Bucovinean, Ziua Bucovinei, spirit European sărbătoare națională

Interviu luat domnului **Cătălin NECHIFOR**, președinte al Consiliului Județean Suceava

Care sunt caracteristicile bucovineanului, prin ce se face remarcat acesta la nivel național și internațional?

Cătălin Nechifor: Bucovineanul reprezintă o tipologie bine definită în structura populației României. Împrumutând de la multe naționalități conlocuitoare, păstrând în spirit caracterul puternic al Mușatinilor, bucovinenii sunt mândri și toleranți în același timp, ospitalieri, știu să prețuiască munca și proprietatea și dețin în gena străbună un fel de a fi prin care se descurcă în viață.

Ce beneficii decurg pentru județul Suceava dacă este promovată împreună cu numele Bucovina?

Cătălin Nechifor: Bucovina este de mult timp un brand internațional, nu doar unul românesc. Faptul că jumătatea sa de nord este ucraineană a făcut posibilă promovarea sa pe două canale în diversele colțuri ale lumii, însă raportarea este una comună, referitoare la perioada austro-ungară. Când spui Bucovina undeva în lume spui și Suceava și Cernăuți în același timp. Iată de ce acest concept de marketing social, economic, religios sau turistic trebuie dus mai departe, făcut mai rezonant, iar beneficiile vor fi mai mari.

Cât contează promovarea resurselor actuale, alături de istoria și obiceiurile tradiționale? Ne rezumăm a fi încorsetați în modelul clasic sau există posibilități de extindere a conceptului „Produs în Bucovina” și în alte domenii?

Cătălin Nechifor: Un model de promovare de succes trebuie să țină cont de ceea ce avem noi mai bun, de ceea ce înseamnă excelență, original sau unic. Avem, din fericire, foarte multe componente de atractivitate și de identitate, pe care este greu este de multe ori să le pui împreună, ca într-un puzzle multicultural și plurilingvist. Evident că acest concept de „Produs în Bucovina” nu este singular și va trebui să conțină valențe din ambele părți ale Bucovinei, pe măsură ce aderarea Ucrainei la UE nu mai e un lucru de nerealizat în viitor

Cât de important este să avem o Zi a Bucovinei?

Cătălin Nechifor: Din punct de vedere istoric, 28 noiembrie 1918 rămâne o zi fundamentală pentru statul unitar român. Important este ca fiecare dintre noi să simțim mai mult acest spirit bucovinean, întrucât o simplă lege nu poate schimba mentalitatea. Iată de ce am decis ca în acest an să marcăm amplu Ziua Bucovinei, iar prin gestul nostru încercăm să trezim conștiințele.

Deputatul **Ștefan-Alexandru Băișanu**.

Președintele organizației județene a PNL Suceava, deputatul Ștefan-Alexandru BĂIȘANU a inițiat un proiect de lege privind declararea zilei de 28 noiembrie drept Ziua Bucovinei. În expunerea de motive a acestui proiect, deputatul sucevean arăta următoarele: „Bucovina a fost uitată ca importanță istorică pentru poporul român iar fărâmițarea ei ca urmare a evenimentelor din 1940 a fost ștearsă din memoria politicianilor și autorităților române. Bucovina are nevoie de legi prin care să fie scoasă în evidență, să fie identificată ca o regiune aparte a României, o regiune cu propria ei viață, însuflețită de oamenii și obiceiurile de acestor meleaguri”.

Senatul României a adoptat pe data de 2 octombrie 2013 proiectul în cauză care, în articolul 1, precizează că „Ziua de 28 noiembrie va fi sărbătorită în fiecare an ca Ziua Bucovinei”.

După adoptarea proiectului, Ștefan-Alexandru Băișanu a declarat următoarele: „Salut colegii din Senat, din toate partidele, pentru gestul de a vota proiectul pe care l-am inițiat. E un gest de recunoaștere a importanței regiunii Bucovina și de înțelepciune în raport cu bucovinenii și istoria acestei regiuni”.

Imagine din Suceava la începutul sec. XX.

Publicație realizată în cadrul proiectului *Suceava - capitala spirituală a Bucovinei* implementat de către

Asociația Culturală Friedrich Schwartz

În parteneriat cu
Fundatia Culturală Ipamia

Publicație coordonată de
conf. univ. dr. Florin Pintescu
Universitatea „Ștefan cel Mare” - Suceava

Tipărit la Accent Print Suceava

PROIECTUL
Suceava - capitala spirituală a Bucovinei
a fost realizat cu sprijinul
Primăriei Municipiului Suceava și al Consiliului Local al
Municipiului Suceava.